

JUL JUL JUL... VAN EPSCHEUTEN HEP MOOI SPUL!

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

W.A. DE GROOT

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JUL JUL JUL... VAN EPSCHEUTEN HEP MOOI SPUL!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **W.A. DE GROOT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DIEDERIK VAN EPSCHEUTEN - winkelier.

DAPHNE - zijn vrouw.

RENATE - dochter van Daphne en Diederik.

HARRIE IJPELAAR - monteur c.q. medewerker.

SISKA - buurvrouw.

EDUARD SALOMONS - koopman en toeleverancier.

MEVROUW PINTJES - liefdadigheidsmedewerkster.

KEES KWAKERNAAK - mediator/scheidingsmakelaar.

CAROLINE SCHEEPERS - vriendin van Daphne.

ADRIAAN VAN EPSCHEUTEN - broer van Diederik.

MIEP KWAKERNAAK - vrouw van Kees (vrouwelijke minirol of bijrolletje voor Siska of Caroline)

KLANT - winkelklant (mannelijke minirol of bijrolletje voor Kees, Eduard of Adriaan)

DECOR:

Winkeldecor met 3 deuren. De deur linksachter leidt naar het magazijn en de werkplaats. De deur rechtsachter leidt naar de overige woonruimten. Linksvoor zit de winkeldeur met belletje.

Middenvoor van het decor bevindt zich een simpele verkoopbalie met een kassa en een telefoon.

Rechtsvoor staat een klein tafeltje met stoelen met daarop een laptop, wat kantoorspullen en een tweede telefoon.

Verder de winkel goed vol zetten met allerhande handelswaar van keukengerei tot oude radio's en van gereedschappen tot meubels. Indien mogelijk hangt er ook nog handelswaar aan haken vanaf het plafond.

In het midden, achter de verkoopbalie staat een stelling met spullen waarachter zich nog een smalle doorgang, van links naar rechts en andersom bevindt.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opengaat staat Daphne geld te tellen achter de verkoopbalie terwijl Diederik ergens in de winkel wat handelswaar aan het herschikken is)

DAPHNE: Zeg Diederik, waar is dat biljet van vijftig euro gebleven waarmee die man met die baard vanmorgen heeft afgerekend?

DIEDERIK: Daar heb ik Eduard Salomons mee betaald voor die doos met langspeelplaten die daar op het bureau staat.

DAPHNE: *(verontwaardigd)* Heb jij vijftig euro betaald voor een stelletje oude LP's?

DIEDERIK: *(onschuldig)* Euh.. nee nee.

DAPHNE: Gelukkig... *(bedenkkelijk)* Maar hoeveel heb je er dan wel voor betaald?

DIEDERIK: *(zacht)* Vijfenzestig euro.

DAPHNE: Ik hoop dat ik dat niet goed verstaan heb hè... zeg het nog eens!

DIEDERIK: *(vermant zich)* Nou... vijfenzestig euro!

DAPHNE: *(loopt boos naar de doos met LP's)* Vijfenzestig euro! .. Ben jij wel helemaal lekker? *(haalt een paar LP's uit de doos)* Heino - Wie schön es ist am Rhein zu sein... Trea Dobbs - Haar grootste successen... Eddy Wallie - Ik spring uit een vliegmachien, enkel om jou te zien! ... Dit is geen handel Diederik... dit is regelrechte rotzooi!!

DIEDERIK: Ja maar Daphne... Eduard Salomons had die doos al maanden achtereen in zijn auto staan, en toen de prijs uiteindelijk gezakt was van tweehonderd naar vijfenzestig euro, toen heb ik em pas gekocht... dat is toch zeker hartstikke slim?!

DAPHNE: *(bits)* Dat is zeker slim ja, maar dan wel van die Eduard! Hij heeft je weer te pakken Diederik... voor de zoveelste keer!!

DIEDERIK: *(voorzichtig)* Wel vrouw... ik zie dat toch echt heel anders hoor.

DAPHNE: Oh ja?... En hoe zie jij het dan als ik vragen mag?

DIEDERIK: Nou ja eh... als iets eerst tweehonderd euro kost, en je koopt het uiteindelijk voor slechts vijfenzestig euro... dan zie ik honderdvijfendertig euro winst!

DAPHNE: *(stellig)* Ja ja... maar als ik iets zie, wat eerst tweehonderd euro kost en daarna vijfenzestig... maar het is, alles bij elkaar maar een tientje waard... dan zie ik vijftig euro verlies!

DIEDERIK: *(lacherig)* Ach wat, een tientje... ze zijn toch zeker wel meer waard dan tien euro?!

DAPHNE: Enkel toen ze nieuw waren, Diederik. *(bekijkt nog een LP)*
En voor dit exemplaar moeten we dan terug naar 1973! ..
Potverdorie, denk toch eerst eens na voor je wat koopt man!... En
wie heeft er anno nu eigenlijk nog een platenspeler in huis?

DIEDERIK: *(leeft op)* Nou, ik!! .. *(loopt naar de middenstelling)* Kijk,
hier heb ik er toevallig twee staan... en één daarvan kan zelfs nog
78-toeren platen afspelen!

DAPHNE: Het is geweldig... en van wie had jij die platenspelers
destijds ook alweer gekocht?

DIEDERIK: Van euh... ook van Eduard.

DAPHNE: Precies... en ook die twee exemplaren staan hier alweer
jaren binnen zonder dat er ook maar één klant naar gekeken
heeft... dus proficiat Diederik... je hebt het weer prima voor elkaar
allemaal!! *(terug naar de kassa)*

DIEDERIK: Misschien moeten we eens wat meer reclame maken
voor onze producten?

DAPHNE: *(verveeld)* We hebben al een sponsorbord hangen bij de
voetbalvereniging Diederik... al dik tien jaren kan iedereen daar
lezen "Jul jul jul... van Epscheuten hep mooi spul"!!

DIEDERIK: *(trots)* Ja... goed hè?

DAPHNE: Jij zegt het... maar weet je wat al die voetballers en
supporters doen als ze hier in de straat zijn?

DIEDERIK: *(geen idee)* Ze kijken binnen?

DAPHNE: *(stellig)* Nee... nou ja, ze kijken wel... dan lachen ze... en
vervolgens geven ze gas bij!

DIEDERIK: Ja maar dat is het em nou net... er hangt een
reclamebord bij de voetbal... en daar is ook niks mis mee voor die
vijfhonderd euro per jaar... maar daarnaast moeten we denk ik
onze producten beter promoten!

DAPHNE: *(verveeld)* En waar zit jij dan aan te denken?

DIEDERIK: Wel, we zouden ook eens wat van onze mooiste spullen
buiten op de stoep kunnen wegzetten, want dan valt het beter op!

DAPHNE: *(cynisch)* Alweer een geweldig idee Diederik!

DIEDERIK: *(blij verrast)* Echt waar?

DAPHNE: *(stellig)* Zeker wel... alleen moet je dan wel oppassen met
de donderdagen!

DIEDERIK: Hoezo dat dan?

DAPHNE: Dan halen ze hier van de gemeente het grof vuil op!! ...
Nee Diederik ... Als wij nog langer van deze winkel willen bestaan
dan moeten we het roer drastisch omgooien!

DIEDERIK: *(vermant zich)* Het ging hier anders prima met de handel
toen jij nog gewoon bij de ARS bank werkte!

DAPHNE: *(bits)* Dat ik daar niet meer werk is niet mijn schuld, weet je nog?

DIEDERIK: Ja dat weet ik ja... maar als de leeftijd het probleem was, zoals jij beweert... waarom werken Greet en Linda daar nog wel dan?

DAPHNE: *(furieus)* Ja dat weet ik toch ook niet... die twee die passen beter bij de nieuwe bedrijfsstrategie van het managementteam of zoiets!

DIEDERIK: *(kalmpjes)* Natuurlijk... en daarom zit ik hier nou de hele week opgescheept met zo'n stugge beterveter in mijn winkel, en misschien past dat ook wel helemaal niet in mijn bedrijfsstrategie!

DAPHNE: *(a.b.)* Dat neem je terug, *(Harrie op van linksachter)* jij, jij... *(ziet Harrie en bindt in)* jij overlegt voortaan eerst met mij alvorens je dit soort aankopen doet ja... ben ik duidelijk?! *(gaat weer geld tellen)*

DIEDERIK: Ah Harrie... en hoe gaat het allemaal in de werkplaats? Heb je die magnetron nog aan de praat gekregen?

HARRIE: *(is ietwat simpel, praat lijzig, en stottert soms de woorden die met de letter D beginnen)* Ja d-d-daar kwam ik nou net voor. Die-Die-Die

DIEDERIK: *(verbetert)* Diederik!

HARRIE: Ja d-d-die ja... de magnetron d-d-doet het alleen wil het plateautje nog niet meedraaien.

DIEDERIK: Maar dat is dan toch al een heel stuk beter als gisteren Harrie... want toen kwam er alleen maar rook uit?!

HARRIE: D-d-dat klopt... maar ik ben nou al wel twee volle dagen bezig aan d-d-dat ding dus toen vroeg ik mij af... hoelang heb ik eigenlijk nog?

DIEDERIK: *(geeft hem een schouderklopje)* Tijd is niet belangrijk Harrie... het is het resultaat dat telt! ... Zal ik anders even met je meelopen? .. Misschien dat we samen de fout eerder hebben gevonden?

HARRIE: *(blij)* Ja Die-Die-Die

DIEDERIK: Diederik!

HARRIE: Ja d-d-die ja... dat zou ik heel fijn vinden.

DIEDERIK: Vooruit dan maar. *(samen richting linksachter)*

HARRIE: *(tot Daphne)* D-d-dag Da-Da-Da

DAPHNE: *(verbetert boos)* Het is niet Daphne maar mevrouw Van Epscheuten voor jou ja... en knoop dat nou eindelijk eens in die grote flaporen van je!

HARRIE: *(tot Diederik)* In mijn flaporen Die-Die

DIEDERIK: Dat is een gezegde Harrie... kom we gaan. *(links achter)*

af met Harrie)

DAPHNE: *(boos en luid in zichzelf)* Hoeveel pech kan iemand hebben in het leven?... Met een knecht die amper tot tien kan tellen, en een vent die net zoveel verstand heeft van handelen als een dromedaris van schepijs?! .. *(telt weer even)* En als er niet gauw iets verandert dan sluiten we ook deze week weer met verlies af!

MEVR. PINTJES: *(winkeldeur op in eenvoudige maar nette kleding en met een grote boodschappentas bij zich)* Goedemiddag... is Diederik er niet?

DAPHNE: *(zakelijk)* Meneer van Epscheuten is momenteel in een grote transactie verwickeld aangaande huishoudelijke elektronica... maar wellicht dat ik U kan helpen?!

MEVR. PINTJES: *(sceptisch)* Dat betwijfel ik, maar goed ... *(kijkt rond)* Waar beginnen we?

DAPHNE: *(niet begrijpend)* U bedoelt?

MEVR. PINTJES: Nou gewoon... waar staan de spullen waar U deze week vanaf wilt?

DAPHNE: Nou dat treft... want toevallig heb ik hier een hele winkel vol met spullen waar ik deze week nog wel vanaf wil... roept U maar!

MEVR. PINTJES: *(serieus)* U ziet mij kennelijk niet voor vol aan... dus roep dan toch Diederik maar even! *(wendt haar hoofd af)*

DAPHNE: *(perplex en dan nijdig naar de deur linksachter waar zij roept)* Van Epscheuten... hier komen en vlug een beetje!!

DIEDERIK: *(van achter)* Ja maar Daphne, ik

DAPHNE: *(luid)* En vlug een beetje zei ik!! *(tot mevr. Pintjes)* Hij komt er zo aan hoor!

MEVR. PINTJES: *(subtiel)* Dat denk ik ook wel ja.

DIEDERIK: *(op links achter)* Ja wat is er nou?... Ik was net bezig om ... *(ziet dan mevr. Pintjes)* Hee mevrouw Pintjes... wat leuk dat U er bent! *(begroeten elkaar met een dubbele wang kus)*

DAPHNE: *(bits)* Zij komt hier zomaar binnen gelopen en dan vraagt ze of

MEVR. PINTJES: Dat is Diederik wel bekend hoor lieve schat... ik kom hier namelijk al wat langer als vandaag!

DIEDERIK: Precies! *(loopt naar rechtsachter en pakt daar een doosje met spullen die hij op de toonbank zet)* En... *(opent doos)* wat vindt U ervan?

MEVR. PINTJES: *(kijkt en zegt dolblij)* Maar dit is geweldig Diederik... ik zie een tondeuse, een transistorradio, een paar wollen mutsen en nog andere kleding... *(verrukt)* oh en dit is helemaal fantastisch... *(haalt enkele kinderboeken uit de doos)*

kinderboeken... geweldig gewoon... nou ik ben je weer ontzettend dankbaar hoor Diederik!

DIEDERIK: (*tevreden*) Nou dat vind ik nog eens fijn om te horen mevrouw Pintjes... U bent gelukkig, en ook ik ben weer een gelukkig mens!

MEVR. PINTJES: (*schudt Diederik de hand*) Nogmaals dank en tot de volgende keer maar weer hè. (*loopt richting winkeldeur*)

DAPHNE: (*argwanend*) Hallo... euh U daar... kom eens even terug!

DIEDERIK: Maar waarom dan, ze heeft

DAPHNE: (*kortaf*) Bemoei je er niet mee ja!

MEVR. PINTJES: (*terug bij toonbank*) Wat is er?

DAPHNE: Vergeten wij niet iets?

MEVR. PINTJES: (*voelt in haar zakken en kijkt in haar tas*) Nee hoor... ik geloof dat ik alles wel heb?!

DAPHNE: En zou U dan eerst eens niet betalen voordat U hier de winkel uit loopt?

DIEDERIK: Ja maar vrouw... dat is nou net

DAPHNE: Mond houden jij had ik gezegd ... Wel?

MEVR. PINTJES: (*verontwaardigd*) Maar ik betaal hier nooit... dit is allemaal voor het goede doel!

DAPHNE: Het goede doel? ... Welk goede doel?

MEVR. PINTJES: (*verdedigend*) Nou... voor de arme medemens!

DAPHNE: (*gespeeld*) Ach, de arme medemens? ...Komt dat even goed uit zeg!

MEVR. PINTJES: (*verrast*) Oh ja?

DAPHNE: Jazeker wel... want er staan hier toevallig twee hele arme medemenssen tegenover U, dus laat die doos maar lekker hier zou ik zeggen!

MEVR. PINTJES: (*verontwaardigd*) Nou ja zeg... dit heb ik nou nog nooit meegemaakt... Diederik?!!

DIEDERIK: (*vermant zich*) Nu moet je echt ophouden hoor Daphne... want mevrouw Pintjes die komt hier al jaren achtereen met enkel de beste bedoelingen... en bovendien neemt ze alleen maar spullen mee die ik toch niet verkocht krijg!

DAPHNE: (*boos*) Nou, als het daar om gaat dan kan ze beter een vrachtwagen gaan regelen, want van de spullen die jij niet verkocht krijgt, hebben we hier een hele winkel vol!! .. Dus?!

DIEDERIK: Gaat U maar hoor mevrouw Pintjes ... Ik regel het hier verder wel met mijn vrouw.

MEVR. PINTJES: Ik hoop het voor je Diederik... en sterkte hoor! (*naar winkeldeur af met de doos in haar tas*)

DIEDERIK: (*kijkt vertwijfelt naar Daphne die met de armen over*

elkaar op een antwoord wacht) Tsja eh... waar zal ik eens beginnen?

DAPHNE: *(furieus)* Begin jij maar vast met aftellen Diederik van Epscheuten... want door jou en je stomme gedrag ben ik hier binnenkort weg! *(rechtsachter af)*

DIEDERIK: *(tot publiek)* Ach... ze is natuurlijk helemaal van slag omdat ze haar baan kwijt is hè ... Ik moet haar gewoon wat meer tijd gunnen... en misschien heeft ze ook wel een beetje gelijk als ze zegt dat ik wat zakelijker moet zijn ... Nou ja... we zien het wel. *(gaat weer wat spullen verplaatsen)*

RENATE: *(op winkeldeur in hippe kleding)* Hee pa... alles goed?

DIEDERIK: *(wangkussen)* Och, het gaat wel.

RENATE: Is ma er ook?

DIEDERIK: *(met een zucht)* Wel... als ze er nog is, dan is ze waarschijnlijk in de keuken daar. *(wijst)*

RENATE: *(verbaast)* Wat nou, "als ze er nog is"? ... Zeg we gaan toch geen rare kapriolen uithalen zo vlak voor jullie vijfentwintigjarig huwelijksfeest hè?!

DIEDERIK: *(herstelt zich)* Och nee... het zal wel weer overwaaien denk ik.

RENATE: Mooi zo, en wat ik je ook nog vragen wil... is Harrie er nog aan toe gekomen om de skelter van Jeffrey na te kijken?

DIEDERIK: *(platte hand tegen zijn voorhoofd)* Wel verdorie... dat ben ik helemaal vergeten te vragen... Ja sorry hoor, maar sinds jouw moeder hier ook in deze winkel actief is moet ik steeds alle zeilen bij zetten om de boel goed te praten, en aan mijn eigen taken kom ik dan haast niet meer toe!

RENATE: *(begripvol)* Ik zal wel eens met moeder praten. *(naar deur rechts)* In de keuken zei je toch hè?

DIEDERIK: Ja, ik denk van wel.

RENATE: Tot straks dan. *(af rechts)*

DIEDERIK: *(rommelt wat in de papieren achter de toonbank als de telefoon gaat)* Een goedemiddag, met Van Alles En Nog Wat spreekt U ... Ah Eduard... ja lekker weer ja... wat zeg je? .. Cassettebandjes?... Ja voor weinig geld ja... je moet er alweer geld op toeleggen ... Ja maar luister eens Eduard... volgens mijn vrouw heb ik ook al een doos met langspeelplaten van je gekocht waar ik van je levensdagen niet meer vanaf kom en... Daar heeft zij geen verstand van?... Nou misschien heb je gelijk maar dat zeg je haar dan zelf maar een keer ... Maar wat vraag je ervoor dan? ... Twee euro... nou dat is in ieders geval niet duur voor een hele koffer vol cassettebandjes!... Oh dat is per bandje? ... Nee sorry hoor

Eduard, maar daar kan ik nu echt niet aan beginnen... misschien later en dan voor minder? ... Ja prima... nee ik doe geen groeten aan mijn vrouw nee, en toch zeker vandaag niet... ja is goed Eduard, we spreken elkaar nog! (*hangt op en zegt trots*) Zo, en Daphne maar zeggen dat ik geen verstand heb van zakendoen hahaa ... Ik houd Eduard gewoon nog even aan het lijntje, en als hij dan straks met de prijs zowat gehalveerd is dan sla ik mijn slag! ... En dan nu eerst maar eens aan Harrie vragen of hij tussendoor die skelter even kan repareren. (*linksachter af*)

CAROLINE: (*winkeldeur op en kijkt even rond*) Nou dat is voor het eerst dat ik hier niemand in de winkel aantref geloof ik. (*roept*) Euh Daphne... Diederik, oehoe, volluk!

SISKA: (*op winkeldeur*) Ach kijk nou... als dat Caroline Scheepers niet is zeg!

CAROLINE: (*kijkt haar indringend aan*) Eh, kennen wij elkaar?

SISKA: Oh ja beslist... tenminste ikke U wel, want U was toch getrouwd met Theo Govers hè? ... De wethouder Theo Govers?

CAROLINE: (*niet blij*) Ja dat klopt inderdaad... maar dat is al wel minstens tien jaar geleden!

SISKA: Ach nee... tien jaar alweer?... Goh wat vliegt de tijd hè... en oh ja... nu weet ik het weer... daarna hebt U nog een tijdje aangepapt met Evert-Jan euh... goh wat was zijn achternaam ook alweer?

CAROLINE: (*nors*) Klein!

SISKA: Nee, hij was zeker niet klein, hij was juist... (*dan beseffend*) Ja precies, Evert-Jan Klein ja... en daar heeft U nog steeds iets mee?

CAROLINE: (*ongemakkelijk*) Eh nee!

SISKA: (*gespeeld*) Ach wat jammer nou... en nu komt U zeker voor Diederik hè... of??

CAROLINE: Nou eh nee... ik ben een goede vriendin van Daphne... Is zij hier?

SISKA: Geen idee... ik kom zelf ook pas net binnen... maar ik zal haar eens even roepen (*naar rechterdeur*) Joehoe Daphne... er is iemand voor je in de winkel!

DAPHNE: (*van achter roepend*) Ik kom er zo aan!

SISKA: (*nieuwsgierig*) Waar kent U Daphne eigenlijk van als ik vragen mag?

CAROLINE: Och... Daphne en ik... wij kennen elkaar al sinds de lagere school geloof ik... en U?

SISKA: Mijn naam is Siska Teurlings en ik woon hiernaast op nummer achtentwintig... (*reikt haar de hand*) aangenaam.

CAROLINE: Ja ook aangenaam... denk ik (*nadenkend*) zeg, kan het zijn dat ze U ook wel eens Siska Klep noemen?

SISKA: (*schrikt en zegt boos*) Wie noemt mij Siska Klep?!

CAROLINE: Nou ja eh... die naam hoor ik nogal eens voorbij komen op onze schilderclub, dus toen dacht ik

DAPHNE: (*op rechtsachter, gevolgd door Renate*) Hé Caroline, is me dat een verrassing zeg!... (*dan koeltjes*) dag Siska ... Euhm, jullie hebben al kennisgemaakt?

SISKA: Ja zo ongeveer... zeg, weten jullie wie ze in het dorp bedoelen met Siska Klep?

DAPHNE: (*gespeelde onschuld*) Nee dat zou ik echt niet weten? ... Siska Klep... wat een naam zeg!

SISKA: (*tot Renate*) En jij?

RENATE: (*kan haar lach maar met moeite inhouden*) Ik heb ook geen idee... maar hoe komt U op die naam dan?

CAROLINE: Van mij... ik vertelde haar net dat ik die naam nogal eens voorbij hoor komen bij ons op de schilderclub.

SISKA: (*nadenkend*) Maar jij schildert toch ook Daphne?

DAPHNE: Ja dat wel... en we zitten ook wel op dezelfde club maar allereerst ben ik slecht in namen en bovendien hoor of zie ik helemaal niets als ik geconcentreerd aan het schilderen ben! .. Maar vanwaar je komt Siska... heb je misschien alweer suiker nodig?

SISKA: Nee nee, dat niet nee... maar ik zag deze mevrouw hier naar binnen gaan en toen dacht ik van eh... goh, die ken ik ergens van hè en euh... (*bedenkt zich en zegt stellig*) ja en eigenlijk heb ik wel iets nodig ja

DAPHNE: Wat dan?

SISKA: Een eh... wel eh... (*kijkt rond en ziet een keukenklok*) een keukenklok moet ik hebben! Hebben jullie die?

DAPHNE: Meerdere zelfs... maar loop anders even naar de werkplaats achter. Daar is Diederik en die helpt je dan wel verder ... Je weet de weg toch?

SISKA: Jaja natuurlijk... tot straks dan hè. (*dan tot Renate*) En kun jij misschien straks nog even bij mij langskomen om de details eens goed door te nemen Renate? (*knipoogt heftig*)

RENATE: De details buurvrouw?

SISKA: Ja je weet wel, (*nog meer knipogen*) de details!

RENATE: (*doet alsof ze het snapt*) Ach ja natuurlijk "de details"! .. Komt goed hoor... ik kom straks nog even langs.

SISKA: Mooi (*naar links achter*) Diederik, ben je hier? (*af*)

DAPHNE: (*tot Renate*) Wat bedoelt zij met "details"?

RENATE: Zeg... we gaan toch niet ineens de woorden van Siska Klep serieus nemen hè?

CAROLINE: *(verbaast)* Ooh... is zij wel Siska Klep?

DAPHNE: Ja natuurlijk is zij Siska Klep... maar dat kan ik hier toch niet gaan staan te bevestigen waar zij zelf bij is?!

CAROLINE: Maar waarom noemen ze haar zo dan?

RENATE: Omdat ze van de hele week niks anders doet als over een ander kleppen!

CAROLINE: Is ze echt zo erg?

DAPHNE: Wel laat ik het zo zeggen... sinds Siska hier komt hebben wij zowel de krant alsook de leesmap afgezegd en nog weten we meer als van tevoren! .. Maar genoeg over haar... moest jij mij ergens voor hebben Caroline?

CAROLINE: Ja je gaat het vast niet geloven, maar ik kom dus echt voor een keukenklok hè... voor ons clubgebouw, weet je nog?

DAPHNE: Ach ja natuurlijk... die oude die doet het al weken niet meer. *(wijst naar een klok)* Is die blauwe daar misschien iets?

CAROLINE: Jazeker wel... wat kost ie?

DAPHNE: Ach... neem die zo maar mee hoor.

CAROLINE: Weet je het zeker?

DAPHNE: Ja natuurlijk! ... Mijn man loopt hier immers het hele jaar door voor Goedheiligman te spelen dus dan kan ik ook wel eens wat weggeven lijkt me! *(pakt de klok)* Hier, pak aan!

CAROLINE: Nou das nog eens fijn... zie ik je morgen weer op de club?

DAPHNE: Ja hoor, geen enkel probleem.

RENATE: Maar mam ... Morgen zijn pa en jij vijftwintig jaar getrouwd... dan ga je toch zeker wel eens wat anders doen dan normaal?

DAPHNE: *(koel)* Ik zou niet weten waarom .. Tot morgen Caroline!

CAROLINE: Ja tot morgen! *(winkeldeur af)*

RENATE: *(gehaast naar links)* Héé... volgens mij heb ik mijn fiets nog niet op slot staan buiten... ik ben zo terug! *(winkeldeur af)*

DAPHNE: *(haalt schouders op)* Nou ja. *(hangt een klein schilderijtje op de plek van de blauwe keukenklok)*

SISKA: *(linksachter op met Diederik achter zich aan)* Kijk hier had ik een mooie gezien Diederik ... Héé waar is die blauwe nou ineens gebleven... daarnet hing ie hier nog?

DAPHNE: Die is niet langer te koop want die is euh... weg!

DIEDERIK: *(blij verrast)* Ach wat fijn... heb jij zojuist die blauwe keukenklok verkocht Daphne?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto